

pmānēs ⁊ successiūs sicut tactū est in p̄
mo notabili nō tñ de tali pmanēcia est
h̄ ad ppositū qz hic capis res pmanēs
solū p̄ illō cur⁹ esse acq̄ritur in instanti.
Ad q̄ntū d̄r. licet idē ens materialē
sit p̄sentī ⁊ p̄teriti tempis nō tñ idēz
formalit ⁊ ideo nō oportet q̄ affirmati
ua de p̄sentī semp̄ ponat affirmatiuā ve
rā de p̄terito ⁊ futuro.

De infinito.

Postq̄z auroz sup̄ius determinauit de in
ap̄it ⁊ desinit. Hic p̄sequēter vult deter
minare de infinito. Et ratio ordinis est
quia desinit potissime significat finē rei
ex eo q̄ significat definitionem eius infi
nitum vero designat p̄uariuē finem rei.
eo q̄ significat carentiam rei. sicut patet
ex vi nominis. Infinitum em̄ dicitur ab
in q̄d est non ⁊ finitum quasi sine fine p̄
uariuē. Quia habitus p̄cedit p̄uariatio
nē ideo patet ordo. Sciendū p̄tio q̄
vt d̄c̄ philosophus tercio p̄b̄isicorum.
infinitū quinqz modis dicitur. Primo
modo dicitur negatiue scilicet q̄ non po
test p̄transiri. et sic nox dicitur infinita
respectu visus. Secundo modo dicitur
infinitum q̄ quantum est de se potest p̄
transiri non tamen ab hōie p̄pter i
pedimentum ⁊ sic profunditas maris di
citur quoddam infinitū. Tertio modo
dicitur infinitum p̄pter eius transitū
inconsumabilem ratione extensionis vt
si esset aliqua magnitudo non habens
terminos illa diceretur infinitū. Quar
to dicitur infinitum fm̄ diuisionem vt
in magnitudinibus. Quinto dicitur infi
nitum per appositionē vt in numero aut
in vtroqz vt in tempore. Sciendum
secundo q̄ petrus hispanus illos quin
qz modos i duas diffiniciones reducit
quarum prima est. q̄ infinitum quando
qz sumitur negatiue et est illud quod ē
infinitum nec ap̄rum natum est finiri vt
punctus vel reus. Alio modo capitur
p̄uariuē ⁊ est illud quod nō est finitū

ap̄tūz tamen finiri. vt motus et tale est
triplex scilicet infinitum p̄ appositionem
vt numerus quia dato quocumqz nuē
ro adhuc p̄t dari maior. et inde finitū p̄
diuisionem tñ vt in cōtinuis qz dato q̄
cūqz p̄tinuo illud ē diuisibile in infinitū
diuidēdo in p̄tes eiusdē quāritatē. In
finitū p̄ appositionē ⁊ diffinicionem s̄l vt
tps. Tempus em̄ quo ad appōzē ē p̄ti
nū ⁊ infinitū ⁊ q̄ ad diffinicionē est nu
merus motus. Sc̄da distinctō de infini
to q̄ distinguitur oēs modi p̄cedēns ē
q̄ dicit infinitū in actu q̄ est quāritz nō
determinatū vt magnitudo carēs termi
nis. Aliud est infinitū q̄ ad nos vt p̄o
funditas maris. Sciendū tercio q̄ cū
dicitur in textu q̄ infinitūz vt hic sumit
adhuc sumit duobz modis. Vno mō sig
nificatiue ⁊ cathegorematicē ⁊ sic est ter
minus significās quāritatē rei vt cū di
citur mundus ē infinitū. infinitū est albi
et sic est nomē sustāntiū. Alio mō capi
tur sine cathegorematicē nō put dicit q̄
ritatē rei s̄ put dicit qualē se h̄z subiec
tū in ordine ad p̄dicatū ⁊ sic est nomē
adiectiū nec significat rē subiciabile s̄ di
sp̄osicōz subiecti ⁊ signū distributū po
sitū in subiecto facit terminū cōz seq̄n
tē stare p̄fuse nō tamē mobiliter qz lēz
supponat p̄ quolibet suo supposito nō tñ
valet sub eo d̄sc̄sus. Sciendū quar
to q̄ p̄positio de infinito cathegorematicē
capro eadē exponitur vna copulari
uā cuius vna ps affirmat p̄dicatū de sub
iecto sumpro p̄ aliquo p̄tinuo vel discre
to et sc̄da negat p̄dicatū inesse tali subie
cto fm̄ determinatā quāritatē vt ista in
finitū hōies currūt sic expōit aliqui hōies
currūt ⁊ nō tot quin plures currūt. S̄z
ille de infinito significatiue capro exponi
tur p̄ vna copulariā cuius p̄ma pars
affirmat p̄dicatū de subiecto ⁊ sc̄da ne
gat finitū q̄ritatē vt h̄ linea ē infinita sic
expōit linea ē q̄tra ⁊ n̄ h̄z finitū sue q̄tri
tatē ⁊ h̄ itelligēd̄ ē si infinitū sit i p̄dicato